

Ā ESTILETĀ• CHLĀ•PEK

ĀšterĀ½, 13 kvĀten 2014

No totok, uteklo to. Je mi šest a pĀjdu do školy. Mám sice na aktovku ještĀ malá záda, ale to se poddá. Prý. Āíká ta Āenská, co s ní bydlím. Já teda bydlím se dvĀma. Jedna je velká, má trochu velký zadek, a kdyĀ¾ ji na to upozorním, tak má opravuje, Āe tohle se Āenským neĀmíká.

To fakt nechápu proĀ. Plácám ji po nĀm a Āmíkám: „Máš hezký, ale trochu tlustý zadeĀek.“ Doufám, Āe tak je to správnĀ. Pak bydlím ještĀ s jednou. Ta ho nemá Āádny, ale zato má pusu jako kulomet. VĀbec ty dvĀ Āenské obĀas pĀedvádí pĀkné drama. Āíkám si, Āe to mají opravdu dobĀme secviĀené. NapĀed je Āí druhá, pak jedna práskne dveĀmi a ta druhá za ní letí. Pak za sebou práskne dveĀmi i ta druhá a pak ještĀ jednou a je vymalováno.

Starší bratr, co s ním bydlím taky, nad tím kroutí jen hlavou, trochu podkuĀuje té starší Āenské, ale chápe ho. Je dobré to s ní mít urovnané. DokáĀe být taky jako kulomet. Pokud té jedné, co nemá zadek, ještĀ zadek naroste, budou skoro k nerozeznání. Máme ještĀ psa. Velikého. Je sice mladší neĀjá, ale váhovĀ na nĀj nemám. Je to kámoš. Honíme se po zahradĀ, bere mi klacky a kouše má do zadku. Prý si jen hraje, ale my se ve školce taky nekoušeme do zadku a hrajeme si. Āenská se ho snaĀí trochu vychovat. Sice u nás se jí to moc nepovedlo, ale tĀeba to se psem bude lepší. Jinak jsem v ĀivotĀ docela spokojený. Sice ti starší sourozenci má prudí s nĀjakým vyklížením pĀíborĀ z myĀky, uklížením si špinavého prádla do špíny atd., ale takový hnus, jako je naskládání špinavého nádobí do myĀky, je zatím poĀád jejich práce.

Docela si je u toho uĀívám. To mají za to, jak se má snaĀí, coby malé plínkaté robĀ, vykazovat z jejich pokojíĀku, kdyĀ¾ jsem jim dĀlal poĀádek ve skĀíních. Hraju fotbal a rád bych i hokej a florbal. Doufám, Āe má nikdo nebude nutit takových kravin. jako je hraní na housle nebo malování. Fuj. Maminka mi obĀas zpívá takovou praštĀnou písniĀku – místo mozku míĀek, místo mozku puk… Nechápu, co tím myslí a je mi to jedno. Hokej je na tĀetiny a já to do tĀí zvládnou. HeĀ.

Jsem velký srdcaĀ. KdyĀ¾ to naposledy Zlín nandal KometĀ Brno, byl jsem šĀastný jak jeden zápas sice chlapci projeli a já jsem kvĀli tomu byl ve veliké nepohodĀ, ale nakonec jsem jim to odpustil. Výhra byla o to sladší, kdyĀ¾ jsem finální zápas sledoval u babiĀky v BrnĀ. Umím lyĀovat a jezdit na vleku, taky na Nedávno jsem dokonce potopil ve vanĀ hlavu, ale na Āádne velké plavání to zatím nevidím. Nejsou tam branky ani hokejka, takĀe nuda, nuda. Rád chodím v noci za tou svojí Āenskou. Má velikou postel, tak aby v ní nebyla sama. Trochu se k ní pĀitílím a dĀsné sny o Woldemortovi jsou pryĀ. Taky to s ní docela slušnĀ koulím. KdyĀ¾ jí Āmš „Maminko, ty jsi ta nejlepší matka na svĀtĀ“, skoro si cvrnkne. Fakt, nekecám. Ale abych se jen nekasal. Ona to se mnou koulí taky docela slušnĀ. Sedím jí na klínĀ a ona má pusinkuje a Āmíká, Āe jsem jediný m jejího Āivota. Doufám, Āe si v budoucnu nestĀihnu nĀjaký výĀivný oidipáĀ a taky doufám, Āe aĀ uĀ nebu si najít nĀjaký mladší model, který se ke mnĀ postaví podobným zpĀsobem. TakĀe nakroĀeno mám dobĀme. S Ā to umím. fakt. Fotbalista a hokejista budu rozhodnĀ, tak si má snad nĀjaká pĀkná blondýna uloví. KRYŠTOF